Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36551
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

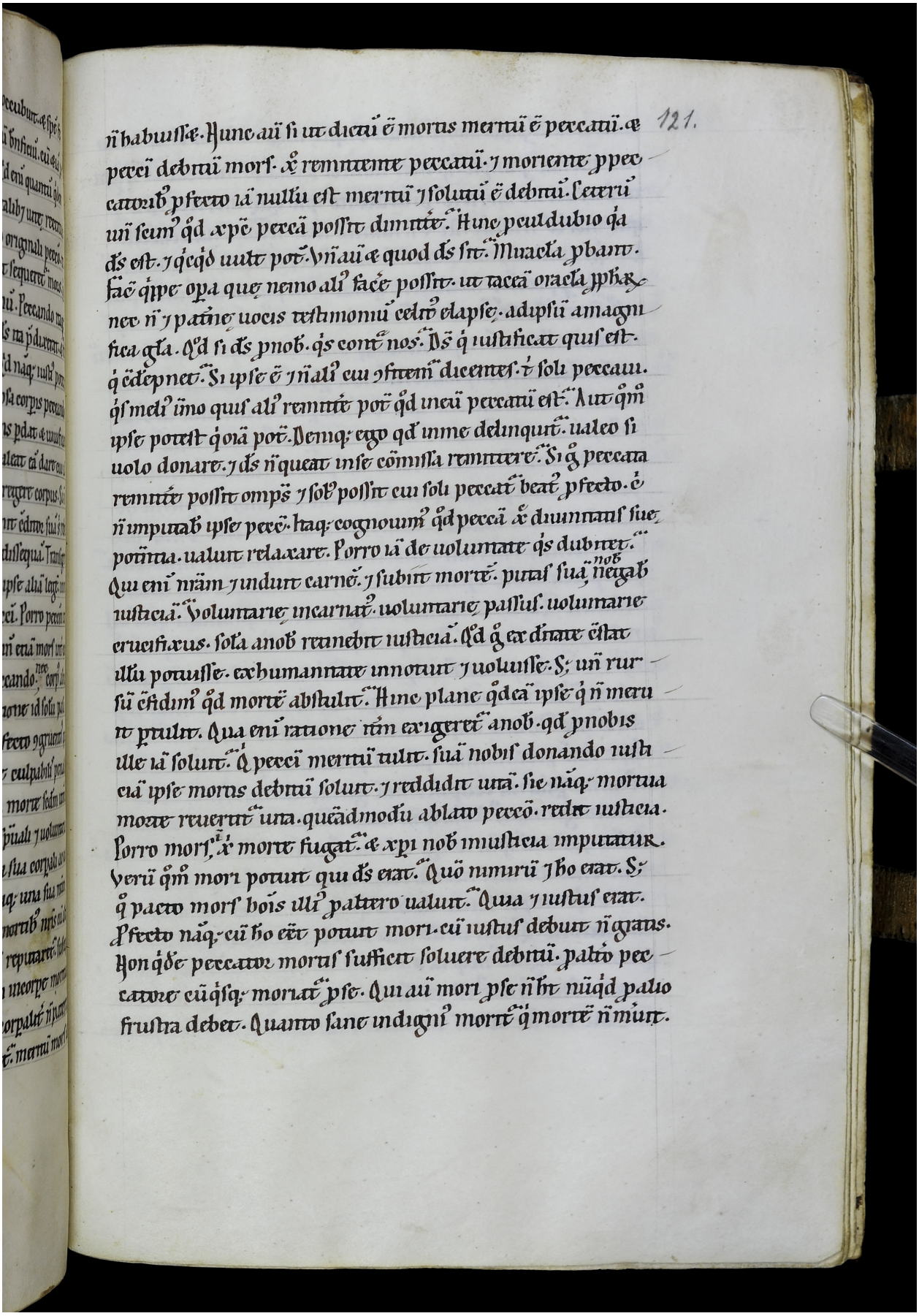

121.

nī habuisse. Hunc aūi si ut dicaū ē mortis mertū ē peccatū. æ
peccī debitū mors. x̄ remittente peccatū. ꝯ moriente ꝓpec
catorib⁹ ꝓfecto iā nullū est meritū ꝯ solutū ē debitū. Cetera
uni scim⁹ q̄d xp̄s peccā possit dimittē. Hunc peculdubio q̄a
ds est. ꝯ q̄cq̄d uult pot. Vnū aūi æ quod ds sit. Miracla ꝓbant.
facē q̄pe opa quę nemo alī facē possit. ut taceā oracla ꝓphar
nec nī ꝯ patīę uocis testimoniū celū⁹ elapse. adipsū amagni
fica gla. Q̄d si ds ꝓnob. q̄s cont⁹ nos. Ds q̄ iustificat quis est.
q̄ cōdepnet. Si ipse ē ꝯ nī alī cui ꝑtem dicemus. t̄ soli peccau.
q̄s meli⁹ ūno quis alī remittē pot q̄d uneū peccatū est. Aut q̄m
ipse potest q̄ oīa pot. Denq; ego q̄ unme delinquā. ualeo si
uolo donare. ꝯ ds nī queat inse cōmissa remittere. Si q̄ peccata
remittē possit omps ꝯ sol⁹ possit cui soli peccat⁹ beat⁹ ꝓfecto. ē
nī imputab ipse peccē. Itaq; cognoum⁹ q̄d peccā x̄ diuinitus sue
ꝑmissa. ualuit relaxare. Porro iā de uoluntate q̄s dubitet.
Qui enī nām ꝯ induit carnē. ꝯ subiit mortē. putas suā nob negab
iustitiā. Voluntarię incarnat⁹. uoluntarię passus. uoluntarie
crucifixus. sola anob reuelabit iustitiā. Q̄d q̄ ex diuinitate ēstat
illū potuisse. exhumanitate inuitū ꝯ uoluisse. S; uī rur
sū ēstim⁹ q̄d mortē abstulit. Hinc plane q̄dā ipse q̄ nī meru
it ꝓtulit. Qua enī ratione rām exigeret⁹ anob. q̄d ꝓnobis
ille iā solui⁹. Q̄ peccī meritū tulit. suā nobis donando iusti
tiā ipse mortis debitū solui⁹ ꝯ reddidit uitā. sic naq; mortua
morte reuerti⁹ uita. quēadmodū ablato peccō. redit iustitia.
Porro mors x̄ morte fugat⁹. æ xp̄i nob iustitia imputatur.
Verū q̄m mori potuit qui ds erat. Quō numerū ꝯ ho erat. S;
q̄ pacto mors bōis illī patuerō ualuit. Quia ꝯ iustus erat.
Profecto naq; cū ho esse potuit mori. cui iustus debuit nī gratis.
Hon q̄de peccator mortis sufficit soluere debitū. palio pec
catore cū q̄sq; moriat⁹ pse. Qui aūi mori pse nī hr nūq̄d palio
frustra debet. Quanto sane indignī mortē q̄ mortē nī miūt.